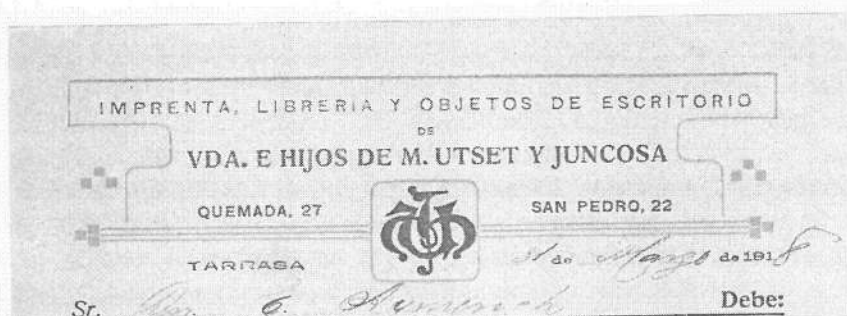

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (137) COMERÇ (2). VILELLA - UTSET – BOADA RIERA

Capçalera d'una factura dels Utset del 1918

Fa unes poques setmanes que ha tancat un dels comerços més antics de la ciutat. Ens estem referint a la botiga de venda d'articles d'escriptori i papereria d'Antònia Boada i Riera, del carrer de Sant Pere, 22. L'origen d'aquest comerç, que ha canviat diverses vegades de propietari i d'ubicació, es remunta cap al 1877 i és, probablement, el segon més antic de Terrassa, immediatament després de l'estanc de la plaça Vella. Justifica, doncs, que li dediquem avui la nostra atenció.

El primer titular del negoci va ser Bonaventura Vilella, que pagava matrícula com a tenda de llibres ratllats, i llavors estava situat al número 14 del carrer del Raval. Efectivament, hem pogut constatar com alguns llibres de comptabilitat de finals del segle XIX d'empreses terrassenques, que en aquells temps solien ser de grans mides, molt pesants, i que anaven reforçats amb cantells metàl·lics, duen el segell d'aquest comerciant.

El 1879, Vilella es trasllada al carrer de Sant Pau, 16, on roman una vintena d'anys fins que es trasllada al carrer de Sant Pere, 18. Quatre anys més tard, el 1907, Vilella es canvia novament al número 23 del mateix carrer. El 15 de novembre de 1909, Miquel Utset i Juncosa, que tenia llavors una impremta al número 20 del carrer de la Font Vella, compra el comerç de papereria i objectes d'escriptori a Bonaventura Vilella. El nom que Miquel Utset posa al comerç és **M. Utset i Juncosa, Successor de Bonaventura Vilella**. Miquel Utset havia estat operari de la primera litografia de Terrassa, instal·lada el 1868 pel sabadellenc Torné, i ja independitzat, fou el propietari del diari *Egara*. El 1904, Utset figura entre els delegats a Terrassa de la Unió Catalanista.

El juny de 1910, Utset trasllada la impremta de la Font Vella a l'interior de la casa del carrer Cremat, 27, al mateix lloc on, de 1896 a 1904, hi havia hagut la primera fàbrica d'electricitat de Terrassa. El 1913, Utset canvia també de lloc el comerç de papereria i llibres d'escriptori, si bé el posa prop d'on ja estava. El passa del número 23 del carrer de Sant Pere al número 22 del mateix carrer, lloc del qual ja no es mourà. La botiga és decorada per l'acreditat ebenista Pere Sabater i Armengol. Utset era llavors el representant de les tintes i els articles per a dibuix de l'acreditada marca PELIKAN. El 3 de juny de 1913 mor Miquel Utset, i la seva muller, Joaquina Paiàs, i els seus fills, Salvador i Ignasi, continuen tant la impremta del carrer Cremat com la llibreria del carrer de Sant Pere. La raó social que adopten per a ambdós negocis és **Vídua i Fills de M. Utset Juncosa**. De Salvador Utset no ens entretindrem a detallar la seva extensa activitat. Recordem només que va ser secretari i braç dret d'Alfons Sala i un personatge molt influent a Terrassa, especialment durant la dictadura de Primo de Rivera.

A finals d'octubre de 1923 es modifica la raó social del comerç i la impremta que passa a ser **Vídua de M. Utset i Juncosa**. La retirada de la titularitat dels fills -que segueixen amb dret de firma- es deu al fet que l'Ignasi, que era apoderat del Banc Hispà, plega del banc per treballar amb els llaners Julià i Pons, i que el Salvador es dedicava bàsicament a la política. A Teresa Utset, una altra germana, se li atorga també la firma social, la qual cosa ens fa suposar que eren aquesta germana i la mare vídua les que portaven el pes dels dos negocis.

La vídua Utset mor el març de 1935 i la família Utset ven la impremta a Miquel Culla i Rodó, que, amb la col·laboració de Claudi Grau Sala i Josep Serafi Batallé, tots ells dependents de la casa, continua el negoci amb el nom comercial de Gràfiques Minerva. El comerç del carrer de Sant Pere, malgrat el decés de la titular, continua amb el nom comercial de la vídua. El maig de 1954 el comerç és traspasat a Caterina Salvó, comercianta del mercat de la Independència, que, amb el nom comercial de **Vídua de M. Alsina**, continua el negoci més de tres anys. El setembre de 1957 el comerç torna a canviar de propietari. L'adquireix Antònia Boada i Riera, una noia de 18 anys que és emancipada per poder exercir com a titular del negoci. Antònia Boada és filla de Bartomeu Boada i Lluch, soci, amb els fabricants Costa i Blasi, de la filatura de llana Boada i Cia. Els Boada eren una família pagesa amb la casa pairal al número 38 del raval. Després de quasi mig segle de dirigir el negoci, Antònia Boada es jubila i es tanca definitivament aquest comerç, que, amb diversos canvis d'ubicació i de titulars, ha perdurat més d'un segle i quart.